

ת"פ 31377/10/16 - מדינת ישראל נגד יקיר אשבל, דניאל צבי משה פינר, יהודע סוכי, דב ירחמיאל מורל, טל נוה, שמואל פיין, סיני תור, צבי יהודה זלטקין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31377-10-16 מדינת ישראל נ' אשבל ואח'

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. יקיר אשבל 2. דניאל צבי משה פינר 3. יהודע סוכי 4. דב ירחמיאל מורל 5. טל נוה 6. שמואל פיין 7. סיני תור 8. צבי יהודה זלטקין

החלטה

כללי

1. בפניי בקשה לגילוי חומרים לפי סעיף 74 ולחלופין לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").
2. המבקשים - הנאשמים בתיק, עותרים לקבל לעיונם את רשימת חומר החקירה בעניינם, "יומן חקירות מלא", דוחות שהוגשו במסגרת דיוני מעצר הימים, דוחות שהוגשו לכב' השופטת ג' שפירא במסגרת הבקשה להוצאת צווי מעצר בהעדר, וכן את פרטי רכז השב"כ והצוות שהתלווה אליו בעיכובו של הצלם אפרים עטיה. נוסף על כך, מבקש ב"כ הנאשם 2 לקבל לעיונו רשימת חומרים מלאה של מעבדת סימנים.

דיון והכרעה

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המאשימה, ולאחר שהתקיים דיון שבו שטחו הצדדים את טענותיהם ונימוקיהם,

עמוד 1

באתי לכלל ההחלטה שלהלן:

רקע נורמטיבי

4. זכות העיון של נאשם בחומר החקירה נגזרת מזכות היסוד למשפט הוגן ומטרתה לאפשר לנאשם לנהל את הגנתו לאחר שעיון במלוא חומר החקירה הקיים בעניינו (בש"פ 3823/06 **ממן נגד מדינת ישראל** (05.06.2006)).

5. כידוע אין בחוק הגדרה של המונח 'חומר חקירה' אם כי ברי שמדובר בחומר הנוגע לאישום או למהימנותו של עד. בפסיקה נקבע כי אין לפרש את המונח 'חומר חקירה' פירוש דווקני ומצמצם המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות המתייחס רק במישרין למעשה העבירה המיוחס לנאשם. אלא 'חומר חקירה' במובן ההוראה בדבר זכות העיון כולל גם ראיות השייכות באופן הגיוני "לפריפריה" של האישום.

6. דברים ברוח זו נאמרו בבג"ץ 233/85 **אל-הוזייל נגד משטרת ישראל**, פ"ד לט(4) 124, 129 (1985) כלהלן:

" [...] אין לפרש את המונח 'חומר חקירה' שבסעיף 74 לחוק [...] פירוש דווקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות המתייחס אך ורק במישרין למעשה העבירה המיוחס לנאשם. 'חומר חקירה', במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום [...]"

עם זאת, הובהר שם כי הפרשנות המרחיבה של המושג 'חומר חקירה' אינה חסרת גבולות ועליה לעמוד במבחן השכל הישר. לפיכך נקבע כי אין לכלול במונח "חומר חקירה" ראיות, או חומר שמידת הרלוונטיות שלהם לאישום הפלילי - רחוקה ושולית.

7. עוד נקבע בהלכה הפסוקה שקו ההגנה יהווה אמת מידה לבחינת רלוונטיות החומר לאישום. בבש"פ 5766/10 **נפע נגד מדינת ישראל** (02.09.2010) סווגו הדברים ונקבע:

"אין בית המשפט צריך להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, ואל לו לתת ידו ל'מסע דיג' שאין רואים את תכליתו המעשית"

8. אשר להבחנה בין בקשת חומרים לפי סעיף 74 הנ"ל ובין סעיף 108 לחסד"פ נקבע בפסיקה שסעיף 108 מאפשר להגנה להיחשף למסמכים שאינם מצויים בידה במסגרת הדיונים בתיק העיקרי. עוד נקבע שאם חומר מצוי בידי התביעה ונמצא בליבת המחלוקת יש לדון בו במסגרת סעיף 74 לחסד"פ. ואם לא מדובר בחומר מסוג זה או שיש בחומר פגיעה באינטרסים מוגנים של צדדים שלישיים, יש לדון בו במסלול הדיוני על פי סעיף 108 לחסד"פ. עוד נקבע שנוסחת האיזון היא כי יש להורות על גילוי החומר מקום שבו מדובר בחומר חקירה מובהק או שיש יסוד סביר

להניח שהחומר יועיל להגנת הנאשם גם במחיר פגיעה בפרטיות של צדדים שלישיים. ההחלטה האם לאפשר את מסירת החומר היא עניין שבשיקול הדעת של בית המשפט (ראו: בג"ץ 9264/04 **מדינת ישראל נגד שרים**, פ"ד ס(1) 360,367 (2005), בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נגד שינר** (23.01.2014), וכן בש"פ 9305/08 **פלוגי נגד בית הספר אל מאמוניה לבנות**, (03.12.2008).

לאחר שהצבתי מבחנים אלה לנגד עיני, אלה מסקנותיי:

9. הבקשה הוגשה על פי סעיף 74 וסעיף 108 לחסד"פ, דהיינו יש להידרש לשאלה אם מדובר בחומר חקירה אם לאו, כמו גם לשאלה אם יש בחומר כדי להועיל להגנת הנאשמים בדרך אחרת.

א. אשר **לרשימת חומר החקירה**, לדברי המאשימה הרשימה המלאה כבר הועברה לידי ההגנה, לאחר החלטת כב' סגן הנשיא כדורי בדיון מיום 31.10.2017 כך שבית המשפט לא יכול לסייע מעבר לכך. עם זאת, המאשימה תוודא שכלל החומר שנחסה בתעודת החיסיון מופיע ברשימת המסמכים כנדרש.

ב. באשר ל"**יומן חקירות מלא**", בית המשפט העליון נדרש לשאלת סיווגו של יומן חקירה משטרתי כחומר חקירה בבש"פ 7185/08 **רביע מזעל נגד מדינת ישראל** (08.09.2008), וקבע כך:

"הכלל הדיוני לגבי יומן חקירות, שהוא נושא הבקשה בענייננו, נגזר מהמבחן הכללי המוחל לעניין סיווג חומר כחומר חקירה. המבחן הוא - האם נכלל ביומן חומר רלבנטי המצוי בגרעין הקשה של תשתית ראיות התביעה הנוגעות לאישום, או לפריפריה של האישום, והאם עשויה להיות לחומר הנדון חשיבות להגנת הנאשם [...]"

ובהמשך:

[...] אין לומר כי יומן חקירות לעולם אינו יכול להוות "חומר חקירה". נדרש לצורך העניין לבחון את תוכנו של היומן, ולסווג את הנתונים הכלולים בו על-פי מהותם; נתונים המהווים תרשומות פנימיות, עיבוד של חומר חקירה גלמי, ופעולות חקירה מתוכננות שלא הוגשמו, בדרך כלל לא ייחשבו "חומר חקירה". נתונים המתייחסים לתוצאות של פעולות חקירה שהתבצעו מהווים חומר חקירה החייב בהעברה לנאשם. אלא שחומר זה ניתן למסירה בצורתו הגולמית הנרחבת - קרי: הודעות עדים ונאשמים, מזכרי פעולה, חוות דעת מקצועיות וכיו"ב. אין הכרח להעבירו על דרך רישומו ביומן הצח"מ, שהוא, מטבע הדברים, מוגבל בהיקפו, ואינו מועיל באותה מידה להגנת הנאשם".

עיון ביומן החקירה מעלה שאין מדובר בחומר חקירה כהגדרתו במבחני הפסיקה. אלא שמדובר בהוראות טכניות במהותן המופנות לחוקרים, חלקן הגדול ענינו סיווגים רישומיים, וכן דיווחים שונים המנוסחים בתמצית. מדובר בתרשומות פנימיות שאין בהן להועיל להגנת הנאשמים באספקט כלשהו.

ג. אשר לדוחות שהוגשו במסגרת הליכי מעצר הימים ובמסגרת

הבקשות להוצאת צווי מעצר בהיעדר, המאשימה הפנתה בתגובתה לבש"פ 1388/18 מדינת ישראל נגד פלוני (12.03.2018). בפסק הדין נדרש ביהמ"ש העליון לשאלה האם חומר חסוי המוגש לשופט המעצרים הוא "חומר חקירה" וקבע שההלכה הברורה בנושא, כפי שמתבטאת בפסיקה עקבית, היא שחומר מסוג זה אינו מהווה חומר חקירה. ובלשון פסק הדין:

"נפסק לא אחת כי הכלל הוא שהגשת חומר לשופט הדין בהארכת מעצר אינה הופכת חומר זה, כשלעצמו, לחלק מחומר החקירה (ראו: בג"ץ 1885/91 צוברי נ' פרקליטות מחוז ת"א, פ"ד מה(3) 630 (1991); בש"פ 2270/06 אל עילווי נ' מדינת ישראל, פ"ד סא(3) 74 (2006) (להלן: עניין אל עילווי)) [...] יישום קביעות ברורות אלה, אשר חזרו ונשנו בפסיקה, על ענייננו מוליך למסקנה לפיה החומר החסוי אינו מהווה חומר חקירה".

לפיכך, לאור ההלכה הברורה בעניין זה, לא מדובר בחומר חקירה והבקשה נדחית.

עם זאת, תמונות החשודים שצורפו כנספח לדוח החסוי הן חומר גולמי המהווה חומר חקירה ועל כן יש להעבירן לעיון ההגנה.

10. אשר **לפרטי רכז השב"כ** שהתלווה לכוח שערך את החיפוש בביתו של הצלם אפרים אטיאס, המאשימה בתגובתה העבירה לידיעת ההגנה את כינויו, ועל כן הבקשה מתייתרת. במהלך הדיון מיום 11.11.2018 הציגה המאשימה תעודת חיסיון שלפיה הוטל חיסיון כלהלן: "תפקידים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט אחר שיש בו כדי לגלות או לחשוף בדרך כלשהי את זהותם", כך ששאר הפרטים בעניין רכז השב"כ חוסים תחת תעודת החיסיון.

11. אשר **לרשימת החומרים המלאה של מעבדת סימנים**, המאשימה, בתגובתה, הודיעה ששלחה את הרשימה לעיון ההגנה ביום 01.11.2018, ועל כן הבקשה מתייתרת.

12. אשר **למסמכים 14-19 של מעבדת סימנים**:

מסמכים 17-19: מדובר בשלושה עמודים של טיוטת חוות דעת מומחה מעבדת סימנים וחומרים ניקולאי וולקוב, עם

הערות בכתב יד. תוכן ההערות אינו חיוני להגנת הנאשמים בשום היבט שהוא, ועל כן לא מצאתי שיש להעביר את המסמך לעיון ההגנה. כך גם נקבע בבש"פ 7219/07 **שוורץ- הרמן נגד מדינת ישראל** (28.10.2007) ביחס לטיטות מתיק העבודה של מומחים במעבדה רפואית, תוך שבית המשפט קובע שמדובר בתרשומות ביניים לקראת הדפסה שנערכו בין שלב בחינת ובדיקת הנתונים המעבדתיים ובין שלב סיכום חוות דעתו של המומחה. ובתור שכאלה, הטיטות והשרבוטים שעליהן, אינן חומר חקירה.

מסמכים 14-16: מדובר בשלושה עמודים של מסמך שכותרתו: "סולם רמות הסבירות הנהוג במעבדה - בדיקות השוואתיות". מסמך זה משודך דרך כלל לכל חוות דעת ויש להניח שצורף גם לחוות הדעת המצויה בתיק דנא. המסמך מהווה חומר חקירה הדרוש להבנת חוות הדעת והמונחים הכתובים בה. לפיכך, אם המסמך לא הועבר לעיון ההגנה, יש להעבירו כעת.

סוף דבר

המאשימה תוודא שכלל החומר שנחסה בתעודת החיסיון מופיע ברשימת המסמכים כנדרש.

המאשימה תעביר לעיון ההגנה את תמונות החשודים, שצורפו לדוח החסוי במסגרת הבקשות להארכת המעצר.

המאשימה תעביר לעיון ההגנה את המסמך שכותרתו: "סולם רמות הסבירות הנהוג במעבדה - בדיקות השוואתיות", אם לא הועבר עד כה.

יתר הבקשות, נדחות.

החומר שהועבר לעיון בית המשפט יוחזר למאשימה בדיון הקרוב.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' אדר ב' תשע"ט, 14 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.